

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg har ofte brugt at takke initiativtagerne til en forespørgselsdebat, selv om jeg var uenig med initiativtagerne i det anliggende, de havde. Det vil jeg ikke gøre i dag, for rent ud sagt synes jeg ikke, der har været behov for, at vi fik denne debat. Jeg foretrækker, at arbejdet omkring DSB foregår mere konkret.

Jeg har været mere glad for arbejdet med i sin tid at udforme DSB-aftalen og de fornuftige arbejdsprocesser, som vi har været igennem omkring de forskellige finanslove, og på den måde vil vi gerne fortsat arbejde og være med til at tage ansvar for forholdene omkring DSB.

Men nu er forespørgselsdebatten snart til ende; forespørgslen er rejst, og der skal jo komme et resultat ud af den, og det gør der så i form af en dagsorden, som vi er medansvarlige for.

Jeg vil gerne om den dagsordenstekst sige, at ordene er udformet venligt. Hvis man vil læse dem ret overfladisk og med meget venlige øjne, så kunne man oversætte det til et: Fint, fint, DSB, det er udmærket alt sammen. Jeg gør opmærksom på, at sådan skal ordene ikke læses. Selv om ordene er udformet venligt, så mener vi det, der står, alvorligt.

Jeg føler også, at det var det, som var indholdet af trafikministerens besvarelse af forespørgslen, og jeg vil gerne sige trafikministeren tak for det meget konkrete indhold, som besvarelsen havde.

Det er altid sådan, når man er sidste ordfører, at en stor del af det, som man havde tænkt sig at sige, er sagt af andre, og jeg skal ikke gentage. Men jeg vil navnlig gøre opmærksom på, at både hr. Arne Melchior og hr. Bilgrav-Nielsen har sagt en hel del af det, som jeg havde tænkt mig at sige. Det kan egentlig se lidt mærkeligt ud, når man har overværet den strid, der har været mellem de to medlemmer her til sidst, at de alligevel begge to har givet udtryk for ting, som jeg synes det var rimeligt at få frem i debatten.

Jeg havde også i mine notater noget vedrørende færgesalget, så jeg var forberedt på det spørgsmål, som hr. Helge Mortensen rejser. Og jeg vil gerne lade problemet gå videre til Trafikministeriet og videre til DSB.

Det er helt klart, at i den periode, hvor vi her i Tinget arbejdede med tanken om at sælge de

to på det tidspunkt efterhånden alt for store færger – måske kan vi endda sige, at de færger altid har været lidt for store, men det er jo så en politisk beslutning, at de i sin tid blev bygget, og den beslutning er hr. Helge Mortensens parti jo ikke uden ansvar for. Men vi havde dem, og de kom til at sejle, og de sejlede da også godt og nyttigt igennem mange år, og på mange måder var vi glade for de to store færger.

Så kom tanken frem – for det er jo helt klart, at tanken kom fra DSB – at nu kunne man sælge med stor fordel. Det blev også oplyst, at man ville kunne købe eller leje eller på en eller anden måde skaffe en rimelig erstatning. Det var – det gør jeg opmærksom på – en helhedsløsning, en pakke omkring betjeningen af Århus-Kalundborg-ruten, der blev lagt frem for os.

De, der kan huske, hvad der skete i det forløb, kan ikke undgå at bemærke, at Kristeligt Folkeparti til sidst gik med i den aftale, men med megen nølen og med megen betænkelighed. Og man vil kunne erindre, at vi stillede en lang række spørgsmål til den daværende trafikminister, om det nu virkelig kunne passe, at det kunne lade sig gøre.

Når vi stillede disse spørgsmål, var det selvfølgelig, fordi folk med indsigt i og kendskab til sagerne satte alvorlige spørgsmålstegn ved, om de forudsigelser over for mulighederne, der lå, nu kunne passe. Og jeg vil da gerne sige her klart, at i det, vi kalder vores bagland, var der megen skepsis over for, om vi skulle gå med til det salg, og som følge deraf stillede vi netop de mange spørgsmål.

Jeg sagde personlig til mange af de folk i vores bagland: Det er da meget godt, at I kender nogle, som siger, at det her ikke kan passe, men vi er nødt til i Folketinget at handle på grundlag af de oplysninger, som den til enhver tid ansvarshavende minister lægger frem i Folketinget, for den til enhver tid ansvarshavende minister har nogle embedsmænd, som han henter sine oplysninger hos, og hvis det viser sig, at disse oplysninger til sin tid ikke holder stik, så er der altså både en minister, der er ansvarlig, og nogle embedsmænd, der er ansvarlige for det, der har været beslutningsgrundlaget for den beslutning, vi traf her i Tinget.